

სებით და დაუსუსტებელია, როგორც ბინები, აგრეთვე ეწოდები და ახლომან- ადგილი. არაა ფეხის ადგილები. ყველა ამასთან კიდევ უმეტესად ისაა, რომ ასეთი ბინები სამყარო არ არის და მუშებს რომ ცის ქვეშ არ ერთად ღამებში, თვით მოუწყვენი კარგები ძველ ნამტერევი ფიცრებასაგან, სადაც პირუტყვივით გავაქარდობდათ ცხოვრებას. ასეთი კარგებში მუშები ბნელში ცხოვრობენ, ვინაიდან გასანათებლად ნათი არ ეძლევათ.

თუ დავაშთებთ ზემოთ თქმულს იმა- საც, რომ ტყეზულს სამრეწველოში ახრათ არ ქმისგლით კულტურულ- განმანათლებელი დაწესებულებები და- გარსებინათ, თუ კულტურულ მუშაობათ არ ჩავივლით იმას, რომ ერთი მასწავ- ლებელი თათონ მოსულა (გონი პურის გამოსაცვლელი). ტყეზულში და სამრეწველო კომიტეტისაგან მიუღია ნე- ბრათეა წერია კითხვის სკოლის გახსნას, რაც ამ ხანათ საკადრეოდ გადაუქმე- თებიათ. ადგილი მასავედრია მუშათა მნიშვნელობა; უროგანინაცობა, თითო- თის ვინმეს ხელოვნურათა შეურჩევითა. ამ პირობებში იქიდან მისვლის უმაღლე- რანობა ქალაქის შეგნებული მუშებთა რეგობრად გლგობრივ ელემენტებს, ვინც ირგობრდა ჯოჯობურთა პირობებს.

მავწყდებამ ზეოქვა საეკიმო დახარე- ბაზე; ორი ათას მუშთან სამრეწველოში რაღაც ათამდე ადგილიანი საკადრეოდ- ეოდა და ისიც უსურადღობით მიგდებულ- ი. ექიმი ერთია და როცა ის მიდის, მუშები რჩებიან ფერულს ამარა. სი- ცხებით ავითყოფებს ისტუმრებენ სახლში რომელითაგანაც ცოტანი უკან ბრუნდ- ბიან.

ყველა ამის შემდეგ საკვირვებო არაა, როცა მუშებში ღვედებამ მავსიმობლიზი- როცა იმისთვის უტოხო ხილია ის აზრი, რომ მუშა უნდა აფასებდეს წარმოების არსებობას. ეს მით უმეტეს, რომ მუშათა ის შორის კულტურულ-შეგნებულ ელემ- ენტების არ ყოფნის გაუმარადობა და დე- მაგოგ პარაზიტები, რომლებიც მუშების წყალობით ზურგ მთავარებულთა არხიანი- ნათ დადიან „სამუშაოში“.

აღარ გვყავარ აკაკი, მიგვატოვეთ ობლათა... წაიდო იქა, ჩვენ მძებთან ამბავის სათხრობელათა; გადაეცო, რომ დროშას აღარ დაგვირთ, აღარა; ჩვენ ძირს დავეცემთ ამ დრო შავს, რას დაგვაკლებს ქალარა...
შენი ყოფნა ძამიკო, ოჰ, ხან მოკლე, წამ იყო!

დაეუშები
ძოთიანი. სადაურის პარტიული ამხანაგები გლოვობენ აკაკი პლემბეიშვილის დაკარგვას.
ამხ. მონღობლობით რევიშვილი.

პაბანაში. თავარი დაგვფა ძვირფა- სი ამხანაგის აკაკი გაბრიძის ასე უდ- როვით დაკარგვამ გულ დათუქუნული საქართველოს დემოკრატიისთან ერთად მწიარედ დასტორით მას უმარცხებ- დარს.
ილიკო დარჩა და შვიკო მირიანაშვილი.

საგლოშიარო წერილი
ულმობებლმა სიკვდილმა მოგვცა საუკეთესო მემბროლო, საერთო საქმის- თვის დღედაღვაი ამხ. აკაკი პლემბეიშვი- ლი! იმ დროს, როდესაც ანარქია ერთ- გვარ სენათ მოედდა ჩვენს ქვეყანას და წილკას უპირებდა მას, ვის არ ამსოვს აკაკის „მუშათა წერილები“. მომენტის სწორი და შეუპოვარი მხატვრობა ვის ჩაუთხრბობს გულს ისეთი კალმის უდროოდ გამოსალმება და ისიც ისეთ გარდამავალ დროს, რომელშიაც ჩვენ ვ-მყოფები?

შენი სიკვდილი დიდი ტრაგიაშია ჩვენთვის; მაგრამ შენი ცხოვრება კი მი- სახადი მაგალითია.
შენი წმინდა პარაგნება სანთფივით უწიროდ საერთო საქმეს, მუდამ დაუ- ვიწყარი იქნება ჩვენს შორის! ინუგეშე იმით, რომ ჩვენ განვავტობთ იმ ზვას, რომელსაც შენ ასე უდროოდ სიკვდილ- მა ჩამოგვადე!
ფოკტა-ტელ. ამხ. ერთი ჯგუფის მონ- დლობითი აკაკი მეფარაშვილი.

აბხ. აპაკი კლავიშვილის დაბრახლვა
10 ოქტომბერს, ნაშუადღევს სამი საათიდან ხალხმა იწყო შეკრება ამხ. აკაკის ბინაზე, რომ უკანასკნელად პარ- ტივი ეცათ უდროით დაკარგულ მე- მბროლომთვის.
5 საათამდე დიდძალმა საზოგადოებამ მოიყარა თავი და ცხედარი სამოქალა- ქო წესით, სახმედრო მუსიკით და პირ- ველ რაიონის გარედილთა მაგალითლ- თა გულდენი გამოასვენეს. სამეგობარი პრაქსია გოლოგინის ქუჩაზე დაიშვა ვერის დომარბზე და იქიდან კიროჩის რეპუნებული ზ. გურულთი.

წ ა მ ი
(აკაკი გაბრიძის (პლემბეიშვილის) სიკვნას).

შენ აღარ ხარ ჩვენ შორის მიგვატოვე ობლათა... მუშის ხევისთვის, ვების სახარბა, სათხრობელთა შენ ვერ დასძირავ ენასა, ვერ დაგვტკობ სმენასა.
ციმბირის სუსხს გაღვრნი, ვერ გაგათბო მშობლითა... მაგრამ გულში ჩაგვიკრა მრავალ ტანჯულ მშრომელთა; და შენს კალამს ნადლიანს, მაშვრალთ ოულში ჩაწებულს; და სიტყვას სამართლიანს ბორკილებში წამებულს, შენ უძენდილი პლების, და მონებულ მასასა... ვინც ეძლეოდა ზეიმს— გულს ჩასცემდი ლახვარსა, რადგან ხალხს გასაქარს, და მაშვრალის ძრახვასა, არვის აპატიებდი და შურსა იძიებდი.

აღარ არის აკაკი, იქ ძვეს, ცივ სამარეში, თითქოს უტოხო არაკი, მიმოჭოროვავ არემი... შენი ყოფნა, დიმილი, გაიფანტა, გაქარწყლდა, და შენ მიგობრებთანა ჩემი გულა დასწყულდა.
შურიტ გული იცხება, მსურს, რომ მოვსაო სამარე; მიწიდან ამოღო, ერთად ვნახოთ ის მხარე, სადაც აღარ იქნება დატანჯული, მწუხარე... დროშა იმედინი, ტრფობის სხივიანი მსოფლიოზე მეფობდეს, ყველა სიკიცხლენ გრომობდეს.

აღარ გვყავარ აკაკი, მიგვატოვე ობლათა... წაიდო იქა, ჩვენ მძებთან ამბავის სათხრობელათა; გადაეცო, რომ დროშას აღარ დაგვირთ, აღარა; ჩვენ ძირს დავეცემთ ამ დრო შავს, რას დაგვაკლებს ქალარა...
შენი ყოფნა ძამიკო, ოჰ, ხან მოკლე, წამ იყო!

დაეუშები
ძოთიანი. სადაურის პარტიული ამხანაგები გლოვობენ აკაკი პლემბეიშვილის დაკარგვას.
ამხ. მონღობლობით რევიშვილი.

პაბანაში. თავარი დაგვფა ძვირფა- სი ამხანაგის აკაკი გაბრიძის ასე უდ- როვით დაკარგვამ გულ დათუქუნული საქართველოს დემოკრატიისთან ერთად მწიარედ დასტორით მას უმარცხებ- დარს.
ილიკო დარჩა და შვიკო მირიანაშვილი.

საგლოშიარო წერილი
ულმობებლმა სიკვდილმა მოგვცა საუკეთესო მემბროლო, საერთო საქმის- თვის დღედაღვაი ამხ. აკაკი პლემბეიშვი- ლი! იმ დროს, როდესაც ანარქია ერთ- გვარ სენათ მოედდა ჩვენს ქვეყანას და წილკას უპირებდა მას, ვის არ ამსოვს აკაკის „მუშათა წერილები“. მომენტის სწორი და შეუპოვარი მხატვრობა ვის ჩაუთხრბობს გულს ისეთი კალმის უდროოდ გამოსალმება და ისიც ისეთ გარდამავალ დროს, რომელშიაც ჩვენ ვ-მყოფები?

ქუჩით გაემართა კუჩის წყ. ნინოს სა- საფლავსაკენ. სახალხო სახლთან პრა- ცისის შემოეგება ტრამაის ამხანაგები წითელი დროში.

ანტროპის ქუჩაზე კი დაგვხვდა პირ- ველ რაიონის სახალხო გვარდიის რაზმი სამხედრო წესით.

სიღამოს უკვე სასაფლაოზე მივედი. ცხედარი გათხრილი სამარესთან დასვე- ლი. წუთით სამარისებური სიჩუმე ჩა- მოვარდა. მშუხარების ზავმა იღუმალმა დაუბრუნა ყველას.
პირველათ სიტყვა წარმოსთქვა საქარ. პარლამენტის ს. დ. ფრაქციის სახელით ან. სალუქვაძემ, რომელმაც აღნიშნა, რომ დღეს, როდესაც ჩვენთვის ძლიერ საქარათა თავდადებულ მებრძოლნი, გულწრფელი სპეტაკი მუშაკები, რომელ- საც გადამწყვეტი ბრძოლა წარმოგებს, ჩვენ უკანასკნელთა ვეფხავებით მაშ-თა კლასის ერთ საუკეთესო წევრს. მან თვის- სი სიტყვა ასე დაამთავრა; ყველა გაიხსნა მუშათა კლასის მაღარო გვირგვამში სამელოვიარო ხმა, ცრემლი-ჭვითინი, კვლავ გაითხარა ცივი სა ლავი, მაგრამ იცოდ მძით თავგანწირულთა სიღავე- ზე ადრე გაანათებს მომავლის დიდი სხივები და გაიმარჯვებს ის კლასი, რომელსაც შენ უწიქარეობი.

ანანის შედგენ, მგარბობიარე სიტყვა წარმოსთქვა თვლისის ს. დ. კომიტე- ტის სახელით ს. ირემაშვილმა, რომელ- მაც აღნიშნა ამხ. აკაკის ღვაწლი და სიყვარული თვლისის მუშათა წრე- ებში.
ქუთაისის ორგანიზაციის სახელით ილიაბაკა ჰაქოვ გურულმა, რომელმაც დახასიათა ამხანაგის წარსული ღვაწ- ლი, მისა ტანჯვა-წამება ციხე-ციმბირში და შეუპოვარი მოქმედება ჩვენს პარ- ტიაში.

7 საათზე ძვირ. ამხანაგი უკვე მავ- ბარეთ სამარეს, თავისუფლებისთვის მებრძოლთა წამებულ 2 ღუმის დემუტა- ტების გვერდით.
ამხანაგის დასაფლავებას დაესწრენ საქ. პარლამენტის თავმჯ. კ. ჩხეიძე, ირ. წერიული, ეგ. გიგეიკორი, სამხედრო დროშა იმედინი, ტრფობის სხივიანი მსოფლიოზე მეფობდეს, ყველა სიკიცხლენ გრომობდეს.

წერილი რუსთიდან
(საკუთარი კარესპონდენტისაგან).

12 ნენტიისთვის საღამო ეამს დიდი ხნის ოლიდის შედგენ როგორც იქნა გველისა ფოთიდან გამოვსდა. როსტო- ვის გემ „პაღლეზ“ მოვთავსდით 200 წილი მაგონის. ცხადია მაგონების მეტი წილი საზოგადოებრივ დამრუნებულ რუსე- ბი იყვენ ჩვენი მაგონობის გულმა იყო მივსულიყავით ქ. ქერჩში და აქედან წა- დებულთა საქონელი (შალი, ჩაი, შაქარი რუსეთის საკონსულე (უმთავრესათ კი პურზე) გადაგვიცალა. მშენიერი, წყნარ- ი, მთავარიანი ღამე იყო, ზღვა რო- გორც იტყვიან „ზეთითი“ იღვა და ჩვენს გემს ზაზად მიარჩინებდა. ქართ- ველებმა ხელთ გაიარეს სიმღერა, ბევრი მაგონებელი ყურ ჩამოყარებენ, სედიდო მოცულნი ეთხოვებოდენ მათ თიფლ ადგილს მათ ყოფილ საბანებელ ადგილს. სრულებით საკვირველი არ არის მათი დაღობება. ბევრს უკვირდა, ყური მახვილად მიქირა, მაგრამ რუსე- ბიდან მუარო სწყვედური, ქართველების გინება გემზე ვერ გავიგონე. ასე მაგონა რუსეთშიც, მაგრამ აქ თურმე ჩვენი თორგა—ლანდის მერს არას აეთებენ, მაგრამ ამხელ შედგენ.

პარასკევს დილით (13) სობუმში შე- ვარეთ. აქ საზოგადოების მენტარე პურის შეიფება ეტყობა, ფოთით თუ შვიკ პუ- რი მესამე ხარისხის 4—5 მანეთად იყი- დება აქ თითო დარს 4 მანეთი, მქაღი კი 1—2 მან სასიამოვნო ის არის, რომ რამდენიც გინდა იშვინი და ამისათვის „მუდგენ“ გინდა არ გზხდება. სობუმის გაზეთი (სოც. დემ.) ირწმუნება, რომ დიდი პური ბევრი მოვა და ფასი კიდევ დაიკლებს.

შაბათს საღამოს 15 ნეტ. გემი ნოვო- როსის ბოლავში გაჩრდა. გულსაკლავ- ვი სურათი გემზეთა თვალწინ იქ სიკე- ნდების სწრაფობა ზღვიდან, აუბრება ანებები სჩანს, ის გემების ანებები, რომლებიც ბალშევიკებმა ჩასძირეს, გერ- მანელების შიშით. (არ მისიეთასონ) ზღვის ნაწილი გემთა სასაფლაოს მოგა- კონებს. ნოვოროსის ბოლავი (პორტი) ვისაც წინათ ენახა ეს, ის ახლა ცრემ- ლებს ვერ დაიმაგრებს, აქ სიკიცხლე ლულდა, მუშები კიანჭველვითნი ირეო- დენ და საქმეს ბინც ვერ ასდიოდენ. მდღარი ყუბანის სიმდიდრის დამკლე- ლი ბოლავი ეს იყო აქ მარტო ქართველი მუშები იყვენ ა: ასამდე, დღეს კი ორი- ოდენ „გურ გემი“ (კატერ) დგას, მუშე- ბი ორას კაცამდე დარჩნენია. (არის 5—6 ქართველიც). ასეა ბედის ტრიალი; ვინც ქვეყანას ამშენებელად მოველინა ჯერ დაწვრავს მერე არაფერი გაუქმ- თებიათ. იმ დამეს ნოვოროსიაში უნდა დაგვრჩენილყავით. ქართველები, ვინც შუაგულ რუსეთში მიდიდენ, გაუმზრენ ვაგზისაკენ და ადრე დაღონებულნი მოვიდნენ უკან: ვაგზალში ნამდვილი,

ნიკოლოზის დროინდელი ენადარმები ვინაიყო. მოგვსენებათ ამ დღეებში გნე. აღექსიერის მოხალისეთა (კონსუ. არმია) რაზმმა ნოვოროსიიდან ბალშე- ვიკები განდევნა და თვით როგორც ხე- დავი ძველი რეტიმი—მონარქიული წესწ- ყობილება ადღაღიდა, როგორც აქ დომე- ცეს შემოსვლის პირველ დღეებში ძარც- ვა გულჯას, არც ეს „წესიერების“ დამ- ყენებელნი თაილოდნენ თურმე, ბალ- შევიკებზე ნაკლებ არც ესენი აწუხებ- დენ მცხოვრებთ. დღეს კი ასე თუ ისე ნოვოროსიაში სიწყნარეა, მაგრამ სიწყ- ნარე ენადარმით, პასპორტი, პრო- პუსია, გროლოლოგი, ენადარმი, სტრაჟ- ნიკი, ქრთამი, ყველა ეს თვალში გეჩ- ხილება და გწამლავს. ჩვენი გემის მგზავთ- ია „უპროპუსია“ არც რკინის გზით გაუმშვს და არც გემით ქერჩისაკენ. კი- დევ კარგი რომ ქრთამი სკრის, თორემ ვინც როგს უტადა, უტადა 2—3—4 დღე.

ჩვენებმა ადრე ნახეს მწერალი—სალ- დათი და თითო თუნად მიიღეს მოწ- მობა. ვაგზალში ენადარმები და სხვე- დნი ქართველები მგზავრებს ლანდელა- გი- ნებით დახვდნენ:—როგორ არა გრცხვე- ნით, რომ ჩვენში მოდიხართ, როცა ქართ- ველები რუსეთში აწამებთ და ღამის გასათე- ვადგოს არ აძლებენ, ხოცვენ, აწამებთ და სხვა. ძნელი ამ ხალხის დარწმუნება, ყველა ეს ტყველია. შაბათსვე ვიყიდე ნოვოროსისა და ეკატერინოდარის (ყუ- ბანის ოლქი) გაზეთები, მარხლიდგინეთ ძნელად ნახავ გაზეთის ისეთ № ს რო- მელიც ქართველების სიმბციას აწერს არ ანდობენ-დეს რომდენიმე სეტკა— ნებისადა ვხვარება გრუხი. ასეთია სათაურები. ასეთმა წერილებმა მომაგო- ნა 1914 წელი, ომის დასაწყსში, მაშინ ასეთი ხორტონ ნემცებს უმასპინდლდებო- და ქეშპარტიო რუსული პარსა, დღეს კი ჩვენზე იყრიან ჯაგრს. ვერ დავფა- რავ ყველა წერილი ეტყობა ვიღაც შვა- კისი ხელი, მაშ რითი აფხანთ ის, რომ როცა ჩვენ გვართავენ იმადე წერილობი ჩვენს მეზობელ ერს აქებენ, იზარალებენ და იმასაც კი წინასწარეტყველებენ ქართველები რომები ამოხიციან ამის- თვის ენაბლებანიათ. თავს ვუჩიარ აქაურ გაზეთებს და თუ ჩამოსვლას ვიღირსე მინდა ჩვენებურ რუსულ გაზეთებს გა- დავცე—პასუხის მისაცემით.

ყვირას გამოარკვე, რომ ჩვენი მგზავ- რების გგმა შეიცვალა: ნოვოროსიაში დაგვიხდა ამხ. პეტრე ჩინიჯაშვილი, ჩვენი რესპუბლიკის რწმუნებულის. ის აქ იტობილი პირია, მს კი თავლით უტ- ქირიან ჩვენები და რუსები ანგარიშს ვუწყვეენ. ქართველებს კი ისე ვუყვართ, რომ ჩვენს მთავრობას სთხოვენ (გვ. გე- გევიკორის პირით) აქ კონსულად დგა- ნიწნეთ. ამხ. პეტრეს მოლაპარაკება პქონია ყუბანის მთავრობასთან და შე- თანხმებულან: ყუბანის საქართველოს თიფრთან აღლგეს ის ვაგონ ფქველს, სამაგიეროთ ქართველები იმადევენ ჩვე- ნებურ საქონელს.

სასურათო სამინისტროს რწმუნებულ- მა ნ. შ. ცინცაძემ გადასწყვიტა გემი აქ დაგვეცალა და საქონელი ყუბანისთვის მივეცა. ორშაბათს (16) კიდევ შევე- დექით გემიდან საქონლის გადმოტვირთ- ვას. მაშნვე გაჩნდა ამოქროს მიხელე და უქმებად გვითხრა: თქვენ იქ რუსებე- ლია გაქვეთ, აქ კი მონარქია და ამი- ტომ უნებართვით გემის არც დაცლა შეიძლება და არც დატვირთვა. ორი საათის რბენის შემდეგ ნება მოგვცეს გადამოცლის, მაგრამ ახლა უფრო მოზო- ლა მოხელენი მობრძანდენ და საქონლის დაბაჟვა მოითხოვენ, აპრობდენ იგივე ბაჟე დაადენ რაც საზღვარ გარეთულზე არსებულა წინათ, მაგ. მოცვის ჩაის ღუფის 70 მ. ბაჟე აღებენ. რაკი ჩვენი წარმომადგენლები ამაზე არ დასთან- ხმდენ, ამიტომ საქონლის საწყობს და- მოყმამ თავისი კლიტ დაავა.

ამხ 3. ჩინიჯაშვილმა იმ დამესე ინა- ხულა გუბერნატორი (უტუბოვი) და საქ- მის გამოარკვევას შეეცადა. გუბერნატო- რი დიდი უკმაყოფილო იმით, რომ ჩვენი მთავრობა მის დაუკითხავს საქ- მის იქერს ყუბანის მთავრობასთან, ვერ ფარავს და იმასაც ამოშობს, რომ ქართ- ველები ჩაორნო მორის გუბერნიას უპი- რებენ ჩაორნაკრან სორა, სორაში მას უკვე დაუნინუნავს ოლქის უფროსი და ახლა მომბილიზაციასაც აპირებს (აქ გათავა- ხადეს 15 და თუ ადრე აქ კონსული არ დაგვირჩა, ქართველებსაც წაიყვინდენ ჯარში) ჩინიჯაშვილმა შესავალი პასუ- ხი მისცა თანამედროვე პოპულარს:—მე აქ პოლიტიკას არ ვიხებთ, ეკონომიური საქებით მაინტერესებს და თქვენ თვით არ გაქვეთ პური და თქვენ ამისთვის რად შეგაწუხებდითო, პური ყუბანსა აქვს, აქ მხოლოდ გზა და თუ გზას დაგვიშლი თქვენ იცით და ყუბანის მთავრობაში. მოლოდ გუბერნატორი ცოტათი მოლბა და უთხრა, ხვალ აქ გენერალი დენიკი- ნი მოვა და მაგ კითხვას გაგვრჩევთ.

მართლაც მეორე დღეს დენიკინი მობრ- ძანდა, მას დიდი ამბით შეხედენ, პარა- დიც გაუმართეს, მოქალაქეებს გამოუც- ხადეს სახლზე ბაირაღებით და ხალჩე- ბით მ-რთობდ.

ლი სახელზე მოვიდა 18 ვაგონი ფქვი- ლი და ქერი, რომელიც უნდა გავგზავნა მანიაშვილის ჯარისათვის. კომენდ- ტის განკარგულებით არც დაინებეს ჩი- ნიჯაშვილს გემზე დაეტვირთა და სამ- ხედრო საწყობში მთავადას. ყოველივე- ლი დაწერილებით დემუშით აცნობა ჩი- ნიჯაშვილმა ეკატერინოდარში ბ წ ბიჩს, რომელიდანც დღე-დღეზე მოვიდლი განკარგულებას. საზოგადოთ ყუბანისა და ჩორნომორიის მთავრობათა შორის დამოკიდებულმა სახარბიელო არ არის. ყუბანის (ყახახების) მთავრობა უფრო ლიბერალურია. როგორც ამბობენ ყახა- ხები გერმანიის ორიენტაციის ემბრო- ბიანო, აქაური კი შვარიაშვილია. ნოვო- როსიაში სიტყვა „ამხანაგო“ არ შეიძ- ლება ასხენო, ეკატერინოდარში სიკე- დემ. გაზეთიც გაოლის. ყუბანი ჩვენ მთავრობას სცნობს, ჩორნომორიის კი არა.

ნოვოროსია 18 სექ.

განხილვა

(საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარეს აგუდათ ისრაელითა საზოგადოების გამგეობისაგან).

უსსოვარი დროიდან ქართველი ებრაე- ლები სცხოვრობდენ საქართველოში ქარ- თველ ქრისტიანებთან ძმობასა და მეგო- ბობაში. ენისა და ზნევეულობის ერ- თობა და სამშობლოსადმი სიყვარული არ უშლიდენ ორთავეს დაეკავებით თავიანი- თი სჯული და თავიანი ეცათ თავიანი წინაპრების სარწმუნოებისათვის.

როდესაც ყველა ერებმა მიიღეს უფ- ლება თვითგამორკვევისა და შეუძლიანთ თავისუფლათ მოაწყონ თავიანთი სასუ- ლიერო თემური ცხოვრება, ქართველი ებრაელები, როგორც საქართველოს რეს- პუბლიკის მოქალაქენი, თავიანთ მოვა- ლეობათ სცნობენ: ჩურწონ მათ სამე- შობლოს, საქართველოს რესპუბლიკის, კეთილ მომავლენ, მხოლოდ მას მოახმა- რონ თავიანთი ცოდნა და ქონება, და ყოველგვარ სახელწიფოებრივი პოლი- ტიკური ეკონომიური და საზოგადოე- ბრივი კეთილმოქმედ იაზონ თავიანი მოქმე ქართველებთან ერთად ხელიხელ ჩაი- დებულნი. და რაიცა შეეხება თავიანი შინაურ სასულიერო-თემურ და კულ- ტურულ რელიგიური ცხოვრების მოწყო- ბას, ქართველი ებრაელები მტკიცეთ და- ადგებიან თავიანთ წინაპრების აღქმე- ტრადიციებს და ებრაელთა სარწმუ- ნოების კანონებზე; როგორც იყო აქამდის ისე უნდა დარჩეს მომავალ დროისთვისაც.

აგუდათ ისრაელთა საზოგადოების გამგეობამ ვაიგო რომ ქ. თბილისის ებ- რაელთა სამრევლო კომიტეტი იწვევს საქართველოს ებრაელთა ეროვნულ ყრი- ლობას ებრაელთა ეროვნულ სარწმუ- ნოების კანონებზე; როგორც იყო აქამდის ისე უნდა დარჩეს მომავალ დროისთვისაც. აგუდათ ისრაელთა საზოგადოების გამგეობამ ვაიგო რომ ქ. თბილისის ებ- რაელთა სამრევლო კომიტეტი იწვევს საქართველოს ებრაელთა ეროვნულ ყრი- ლობას ებრაელთა ეროვნულ სარწმუ- ნოების კანონებზე; როგორც იყო აქამდის ისე უნდა დარჩეს მომავალ დროისთვისაც.

ავცხადებთ რა პროტესტს თფილისის ებრაელთა სამრევლო კომიტეტის მოქ- მედების წინააღმდეგ, აგუდათ ისრაელ- თა საზოგადოების გამგეობა თავის მხრით იხსნის ყოველგვარ პასუხისმგებლობას მათ მიერ მოწვეულ ებრაელთა ყრილო- ბისათ თფილისში.

ავცხადებთ ისრაელთა საზოგადოება ქარ- თველ ებრაელთა სახელით გულწრფელად მიულოცავს საქართველოს პარლამენტის დამაგნებლობას, რომლითაც ქართველ ებრაელებს ეძლევა საქართველოს პარ- ლამენტში ორი ადგილი, რომლებსაც

სულ ახლო მომავალში დაიკავებენ ჩვენი წარმომადგენლები, ამიტომ ვათხოვთ სა- ქართველოს პარლამენტს არავალდებუ- მათი არ გადასცას ქართველ ებრაელთა ადგილები იმ დროისთვის, როდესაც წარმოაყენებს ასაწინამდებარე უსაფუძვ- ლო ყრილობა, რომელსაც იწვევს თფილისის ებრაელთა ეროვნული საბჭო, მით უფე- ტეს, რომ რამდენიმე ჩვენ ვიცით ასე- ითა სამბუკეთი ქართველ ებრაელებში სრულადაც არ არსებობენ.

გამგეობის თავმჯდომარე მ ფიჩხაძე, მდივანი ი. ციციშვილი, სასულიერო მმართველობა: ი. გავუღაშვილი, ა. ბუ- ზიაშვილი, ქუთაისის ებრაელების რა- ბინა: რეზენდ ელვაშვილი, თანამშენე- ჭეთიანის რაბინის: მოსე რიფანაშვილი. მ ოქტომბერი, ქ. ქუთაისი.

გეოგოლეზა

მრავალი მტერი ყავს დემოკრატის და ამბათ შორის ხალხის უსუსტურობა—უფე- ცრება არის ერთი უსაშინელსთაგანი. მის დაუმარცხებლად ყოველად შეუძლებელია წინსვლა—განვითარება. ასეა ყოველგან და მით უფრო ჩვენში, სადაც დემოკრა- ტია უსუსტობით ისტორიულ პირობების გამო მოკლებული იყო სისათლეს და კულტურას. დადა დრო, როცა საზო- გადოების ფართო წრეებში უნდა სერი- ოზულად მოეწყოს კულტურულ-განმა- ნათლებელი საქმე.

მიიღო რა მხედველობაში ზემოდ- აღ- ნიშნული დებულებანი ერთობის უბნის კომიტეტმა გამოიყო კულტურულ განმა- ნათლებელი კომისია უბანში კულტურულ მუშაობის საწარმოებლად.

მრავალ მხრივი, რთული და ძნელი აღნიშნული საქმე: საქაროა ლექციების მოწყობა, წერა კითხვის სკოლის დაარ- სება მოზრდილთათვის, სამკითხველს მოწყობა, წარმოდგენების მართვა, სი- ნეიტოტარევის მოწყობა და სხვ.

ყველა ამისთვის საჭიროა შენობა, რე- მელიც უნდა, არ გაანია და რომლის მიხედვით თხოვლობს დიდს ხარჯებს. იმ დაბრკობებათა შორის, რომელიც ხელს უშლიან აღნიშნულ საქმეთა მოვა- გრებას, ყველაზე ძლიერი დაბრკობება— ეს არის ფინანსური უხასხარობა. ამიტომ ერთობის უბნის ქ. განმა კომისია მოუ- წოდებს ყუბას მათ, ვინც დაინტერესე- ბულია დემოკრატის კულტურულ ამა- ლებებით, გაუწიოს მას შესაძლებელი ზე- ნობიერი და მატერიალური დახმარება. კომისია დარწმუნებულია რომ დემოკრა- ტის შეგნებულ ნაწილს თანაგრძნობით შეხვდება ამ მოწოდებას.

შემოწმებულმა მიიღება შემდეგ ოლა- გებში: 1) ერთობის უბნის მუშათა კულ- ტურული საქმის განხორციელებისათვის, 2) ჩერქეზოვი- ნის ქუჩა № 58 ოსტე კალანდაძისთან, 3) სასურსათო სამინისტროში ქ. თალა- კვადიმბე 4) სახალხო სახლში მეორე რაიონის ს. დ. მ. ბიუროში.

ერთობის უბნის კომიტეტთან არსე- ბული კულტურულ განმანათლებელი კომისია
ქ. განმა კომისია.

ს. დემ. პარტიანი

საღვ ნათელში (კახ. რე. გზა). 6 ოქტომბერს კახ. რე. ზვას სად. ნეთო- თულში მ-ზხა კრება მებუთე რაიონის თფილისის ორგანიზაციების სოც. დემ. მ. პარტიის კოლექტივისა. გასარჩევი იყო შემდეგი კითხვები: 1) პარტიული მუშაობა და პარტიის წევრების ხელ- სიხარ რეგისტრაცია; 2) გარის მაზრის თავად აზნაურობ

